

חוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-2005*

פרק א': הגדרות

הגדרות

1. בחוק זה –

"בעל", לענין כלי תחרוטי – כהגדרתו בסעיף 1 לפקודת התעבורה, בשינויים המחויבים;

"דרך" – כהגדרתה בסעיף 1 לפקודת התעבורה;

"הוועדה המייעצת" – הוועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 26;

"הורה" – לרבות אפוטרופוס וכל מי שהקטין נמצא ברשותו, בפיקוחו או בהשגחתו;

"המפקח על הביטוח" – כמשמעותו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981¹;

"הרשות המוסמכת" – הרשות לנהיגה ספורטיבית שהוקמה לפי הוראות סעיף 3;

"התאחדות" – תאגיד שהוכר כהתאחדות לפי הוראות סעיף 4;

"חוק הפיצויים" – חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975²;

"כלי תחרוטי" – כמשמעותו בסעיף 2(ב);

"כללי הנהיגה הספורטיבית" – התקנונים והכללים כפי שאושרו בידי הרשות המוסמכת לפי הוראות סעיף 5;

"מסלול מירוץ ארעי" – כמשמעותו בסעיף 9(א);

"מסלול מירוץ מאושר" – מסלול מירוץ קבוע שניתן לגביו רישיון לפי הוראות סעיף 8, או מסלול מירוץ ארעי שניתן לגביו רישיון לפי הוראות סעיף 9;

"מסלול מירוץ קבוע" – כמשמעותו בסעיף 8(א);

"נהיגה", בכלי תחרוטי – לרבות נסיעה בכלי התחרוטי שלא כנהג;

"נהיגה ספורטיבית" – נהיגה בכלי תחרוטי, בעת תחרות או בעת פעילות ספורט אחרת, לרבות נהיגה כאמור לשם אימון, דירוג או הצבה בתחרות, ניסוי או הדרכה;

"נזק גוף" – מוות, מחלה, פגיעה, או ליקוי גופני, נפשי או שכלי, לרבות פגיעה בהתקן הדרוש לתפקוד אחד מאברי הגוף שהיה מחובר לגוף הנפגע בעת הפגיעה;

"פקודת ביטוח רכב מנועי" – פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970³;

"פקודת התעבורה" – פקודת התעבורה [נוסח חדש]⁴;

"קטע קישור" – קטע ממסלול מירוץ ארעי שניתן לגביו רישיון לפי הוראות סעיף 9, שלא נאסר לתנועת כלי רכב שאינם כלים תחרוטיים, בעת שמתקיימת במסלול המירוץ נהיגה ספורטיבית;

"רכב" ו"רכב מנועי" – כהגדרתם בפקודת התעבורה;

"השר" – שר החינוך התרבות והספורט.

* התקבל בכנסת ביום י"ג בכסלו התשס"ו (14 בדצמבר 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 146, מיום ג' בטבת התשס"ה (15 בדצמבר 2005), עמ' 474, ובהצעות חוק הכנסת – 48, מיום י' בתמוז התשס"ד (29 ביוני 2004), עמ' 140.

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 208.

² ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, התשל"ל, עמ' 320.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, התשכ"א, עמ' 173.

פרק ב': הוראות כלליות

2. (א) לא ינהג אדם נהיגה ספורטיבית אלא לפי הוראות חוק זה. נהיגה ספורטיבית

(ב) השר יקבע, בשים לב לכללי הנהיגה הספורטיבית, כלים מנועיים שניתן לנהוג בהם נהיגה ספורטיבית, ככלים תחרותיים.

(ג) נהיגה ספורטיבית בישראל טעונה רישוי לפי הוראות חוק זה, כמפורט להלן:

(1) רישוי הכלי התחרותי לפי הוראות סעיף 6;

(2) רישוי הנהיגה הספורטיבית לפי הוראות סעיף 7;

(3) רישוי מסלול מירוץ קבוע לפי הוראות סעיף 8, או רישוי אירוע נהיגה ספורטיבית במסלול מירוץ ארעי לפי הוראות סעיף 9.

3. (א) מוקמת בזה, במשרד החינוך התרבות והספורט, הרשות לנהיגה ספורטיבית, שתמלא את התפקידים שנקבעו לה לפי הוראות חוק זה. הקמת הרשות המוסמכת ותפקידיה

(ב) מנהל הרשות ועובדיה יהיו עובדי המדינה.

(ג) מנהל הרשות אחראי על פעולות הרשות ועל ביצוע תפקידיה לפי הוראות חוק זה.

4. (א) השר רשאי להכיר בתאגיד שלא למטרות רווח, כהתאחדות המרכזת והמייצגת תחום, אחד או יותר, בענף הנהיגה הספורטיבית. הכרה בהתאחדות

(ב) השר יקבע תנאים להכרה בהתאחדות לפי סעיף זה, לרבות תנאים לענין יכולתה הארגונית, הכספית והמקצועית של ההתאחדות, הנדרשים לצורך מילוי תפקידיה לפי חוק זה ולפי כללי הנהיגה הספורטיבית.

5. (א) הרשות המוסמכת תאשר את כללי הנהיגה הספורטיבית, אשר יהיו התקנונים והכללים כמפורט להלן, בשינויים ובתנאים שעליהם הורתה הרשות: כללי הנהיגה הספורטיבית

(1) התקנונים הרשמיים הנוהגים, מומן לזמן, בגופים הבינ-לאומיים המוכרים בתחום מתחומי הנהיגה הספורטיבית, והכללים שעליהם החליטה התאחדות על פי התקנונים האמורים;

(2) כללים שעליהם החליט מועדון לנהיגה ספורטיבית בישראל, ובלבד שאינם עומדים בסתירה לתקנונים ולכללים האמורים בפסקה (1), שענינם תחום הנהיגה הספורטיבית שבו עוסק המועדון, ככל שישנם תקנונים או כללים בתחום האמור; לענין זה, "מועדון לנהיגה ספורטיבית" – תאגיד שלא למטרות רווח הפועל לצורך קיום פעילות של נהיגה ספורטיבית, שאינו התאחדות.

(ב) הרשות המוסמכת לא תאשר כללי נהיגה ספורטיבית שענינם תנאים למתן רישיון כלי תחרותי ולחידושו, אלא לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת.

(ג) כללי הנהיגה הספורטיבית יעמדו לעיון הציבור במשרדי הרשות המוסמכת, במשרדי ההתאחדות ובמועדון הנהיגה הספורטיבית הנוגעים בדבר; כן יפורסמו כללי הנהיגה הספורטיבית באתר האינטרנט של משרד החינוך התרבות והספורט.

פרק ג': רישוי

6. (א) לא ינהג אדם בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית, ולא ירשה לאחר לנהוג בכלי תחרותי שברשותו נהיגה ספורטיבית, אלא אם כן יש על הכלי התחרותי רישיון תקף שנתנה הרשות המוסמכת לפי הוראות סעיף זה (בחוק זה – רישיון כלי תחרותי), ובהתאם לתנאי הרישיון. רישיון כלי תחרותי

(ב) השר רשאי לקבוע כי הוראות סעיף קטן (א) יחולו רק על בעל הכלי התחרותי, או לקבוע פטור מחובת רישיון כלי תחרותי בתנאים שיקבע, והכל לגבי סוגים של כלים תחרותיים, לגבי תחום מתחומי הנהיגה הספורטיבית, או לגבי סוגים של מסלולי מירוץ מאושרים, כפי שיקבע.

(ג) הרשות המוסמכת לא תיתן רישיון כלי תחרותי לפי סעיף זה, אלא אם כן הכלי התחרותי עמד בתנאים שקבע השר לפי הוראות סעיף 33(א)(1) ובכללי הנהיגה הספורטיבית לענין זה.

(ד) ברישיון כלי תחרותי תכלול הרשות המוסמכת, בין השאר, את אלה:

(1) פרטים מזהים של הכלי התחרותי, לרבות מספר מנוע ומספר שלדה, וכן סימני זיהוי אחרים של הכלי התחרותי שחובה לשאתם עליו;

(2) פרטים אישיים של בעל הכלי התחרותי;

(3) פרטים לענין הספק המנוע של הכלי התחרותי.

(ה) (1) הרשות המוסמכת רשאית לקבוע ברישיון כלי תחרותי פרטים ותנאים נוספים על אלה המנויים בסעיף קטן (ד), לרבות בענינים אלה:

(א) תנאים לענין אופן השימוש בכלי התחרותי ולענין סוגי הנהגים הרשאים לנהוג בו נהיגה ספורטיבית;

(ב) השינויים המותרים בכלי התחרותי, והתנאים לעריכתם;

(ג) תנאים לענין תחזוקת הכלי התחרותי.

(2) תנאים ברישיון כאמור בפסקה (1)(ב) ייקבעו בהתייעצות עם הוועדה המייעצת.

(ו) תוקפו של רישיון כלי תחרותי יהיה לתקופה שקבע השר, ובלבד שלא תעלה על שנתיים, ורשאי השר לקבוע תקופות שונות לסוגים שונים של כלים תחרותיים.

7. (א) לא ינהג אדם בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית, אלא אם כן בידו רישיון תקף לנהיגה ספורטיבית בכלי תחרותי מאותו סוג, שנתנה לו הרשות המוסמכת לפי הוראות סעיף זה (בחוק זה – רישיון לנהיגה ספורטיבית), ובהתאם לתנאי הרישיון.

(ב) השר רשאי לקבוע פטור מחובת רישיון לנהיגה ספורטיבית, בתנאים שיקבע; פטור כאמור יכול שייקבע לסוגי נהגים, לסוגים של כלים תחרותיים, לתחום מתחומי הנהיגה הספורטיבית או לגבי סוג מסוים של מסלולי מירוץ מאושר.

(ג) בעל כלי תחרותי ומי שהשליטה על הכלי התחרותי בידו, לא ירשה לנהוג בכלי התחרותי למי שאינו רשאי, לפי הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), לנהוג בו.

(ד) הרשות המוסמכת לא תיתן רישיון לנהיגה ספורטיבית לפי סעיף זה, אלא אם כן התקיימו לגבי המבקש כל אלה:

(1) הוא בעל רישיון נהיגה לפי פקודת התעבורה, לסוג רכב מנועי שהוא מסוג הכלי התחרותי שלנהיגתו מתבקש הרישיון, ככל שנדרש רישיון נהיגה כאמור לפי הוראות אותה פקודה; לענין זה, "סוג רכב מנועי" – כמשמעותו לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה;

(2) הוא עבר הכשרה מתאימה, שאישרה הרשות המוסמכת, לנהיגה ספורטיבית בכלי התחרותי מהסוג שלנהיגתו מתבקש הרישיון; הרשות המוסמכת רשאית

רישיון לנהיגה
ספורטיבית

לפטור מבקש רישיון מהתנאי האמור בפסקה זו, אם שוכנעה כי המבקש הוא בעל ניסיון והכשרה מספיקים לנהיגה ספורטיבית בכלי התחרותי האמור, ורשאית היא לערוך מבחנים לשם כך;

(3) המבקש כשיר מבחינה רפואית לנהיגה ספורטיבית בכלי התחרותי, על פי כללים שקבע השר, בהסכמת שר הבריאות, ובהתחשב בכללי הנהיגה הספורטיבית.

(ה) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ד)1, רשאית הרשות המוסמכת לתת רישיון לנהיגה ספורטיבית למבקש שאינו בעל רישיון נהיגה לפי פקודת התעבורה המנוי בתוספת, ובכפוף לתנאים הקבועים בה.

(2) לא יינתן רישיון לפי סעיף זה למבקש שגילו פחות מ-17 שנים, אלא אם כן שוכנעה הרשות המוסמכת כי יש ביכולתו לשלוט בכלי התחרותי בעת הנהיגה הספורטיבית ולנהוג בו בביטחה, וכי יש בידו הסכמה בכתב מאת אחד מהוריו למתן הרישיון.

(1) השר, באישור ועדת החינוך והספורט של הכנסת, רשאי לשנות את התוספת לרבות הגילים המזעריים וההספקים הקבועים בה, וכן לקבוע בה גילים מזעריים שונים והספקים שונים לתחומים שונים של נהיגה ספורטיבית או לסוגים שונים של כלים תחרותיים, ובלבד שהגילים המזעריים שיקבע לא יפחתו מהגילים המזעריים שנקבעו לענין זה בכללי הנהיגה הספורטיבית, ושההספקים שיקבע לא יעלו על ההספקים שנקבעו לענין זה בכללים האמורים.

(2) רישיון לנהיגה ספורטיבית יכול שיוגבל לתחום מסוים של נהיגה ספורטיבית, או לכלי תחרותי מסוג מסוים.

(ח) הרשות המוסמכת רשאית לקבוע תנאים ברישיון שניתן לפי סעיף זה, לרבות תנאים לענין נהיגה ספורטיבית על ידי קטין שטרם מלאו לו 17 שנים; בלי לגרוע מהוראת סעיף קטן זה, ברישיון כאמור שניתן לקטין שטרם מלאו לו 17 שנים, יצוין כי נדרשת הסכמה בכתב, מאת אחד מהוריו, לנהוג נהיגה ספורטיבית במסלול מירויץ מאושר כאמור בסעיף 14(ב)2.

(ט) תוקפו של רישיון לנהיגה ספורטיבית יהיה לתקופה שקבע השר, ובלבד שלא תעלה על שנתיים, ורשאי השר לקבוע תקופות שונות לסוגים שונים של נהגים או כלים תחרותיים, או לתחומים שונים של נהיגה ספורטיבית.

(י) מי שנוהג בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית, שעשה שהוא לומד נהיגה בהתאם לתקנות שקבע השר לפי סעיף 10, והוא מלווה במורה או במדריך שהוסמך בהתאם לתקנות האמורות, אינו זקוק לרישיון נהיגה ספורטיבית לפי סעיף זה.

8. (א) לא יפעיל אדם, לא ינהל ולא יקיים, בעצמו או באמצעות אחר, קטע דרך או שטח מירויץ קבוע אחר המיועד לשמש דרך קבע לצורך נהיגה ספורטיבית (להלן – מסלול מירויץ קבוע), אלא אם כן ניתן לו רישיון לפי סעיף זה ובהתאם לתנאיו.

(ב) הרשות המוסמכת לא תיתן רישיון למסלול מירויץ קבוע לפי סעיף זה, אלא בהתקיים כל אלה:

(1) למבקש הרישיון זכות החזקה ושימוש במסלול המירויץ, המאפשרים לו לקיים בו נהיגה ספורטיבית;

(2) מבקש הרישיון, ואם הוא תאגיד – גם בעל שליטה בו או נושא משרה בו, לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין זה ראוי לתת למבקש רישיון; בפסקה זו –

"נושא משרה" – כהגדרתו בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁵;

"שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968⁶;

(3) היתר לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ח-1965⁷, ורישיון עסק על פי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968⁸ (להלן – חוק רישוי עסקים). ניתנו להקמת מסלול המירוץ, לניהולו ולהפעלתו;

(4) הרשות המוסמכת אישרה, לאחר התייעצות עם ההתאחדות המרכזת והמייצגת את תחום הנהיגה הספורטיבית הנוגע לענין, כי מתקיימים לגבי מסלול המירוץ כללי הנהיגה הספורטיבית החלים בענינו, ואם חלים לגבי המסלול כללי נהיגה ספורטיבית כאמור בסעיף 5(א)(2) – הרשות המוסמכת אישרה, לאחר התייעצות עם מועדון הנהיגה הספורטיבית שהחליט על הכללים האמורים, כי מתקיימים לגבי המסלול כללים אלה.

(ג) הרשות המוסמכת רשאית לקבוע תנאים נוספים למתן רישיון למסלול מירוץ קבוע לפי סעיף זה וכן לקבוע בו תנאים, בין השאר, בענינים אלה:

(1) מיומנותו ויכולתו של המבקש להחזיק, לנהל ולהפעיל את מסלול המירוץ, לרבות תנאים לענין יכולתו הכספית;

(2) קיומם של סידורים נאותים הדרושים, לדעת הרשות המוסמכת, לשם קיום אירועי נהיגה ספורטיבית במסלול המירוץ;

(3) סימון מסלול המירוץ וסימון המקומות שבהם יוגשו שירותים הקשורים בקיום הנהיגה הספורטיבית במסלול, לרבות מקומות לעריכת תיקונים בכלי תחרותי לאורך המסלול או בקרבתו;

(4) נהיגה ספורטיבית במסלול המירוץ על ידי קטינים שטרם מלאו להם 17 שנים;

(5) כל תנאי אחר הדרוש, לדעת הרשות המוסמכת, לצורך ניהולו התקין של מסלול המירוץ או לשם שמירה על ביטחון הציבור או בטיחותו.

(ד) בקשה לרישיון לפי סעיף זה, תכלול, בין השאר, פרטים לענין סוג מסלול המירוץ הקבוע, לרבות מיקומו, אורכו, ייעודו ואופן תיחומו; לבקשה יצורפו מסמכים המעידים על קיום התנאים למתן הרישיון, לרבות מפה, הכל כפי שתורה הרשות המוסמכת.

(ה) תוקפו של רישיון לפי סעיף זה יהיה לתקופה שקבע השר, ובלבד שלא תעלה על שנתיים, ורשאי השר לקבוע תקופות שונות לסוגים שונים של מסלולי מירוץ קבועים.

(ו) אין ברישיון לפי סעיף זה כדי לפטור את בעל הרישיון מהחובות החלות עליו לפי הוראות כל דין אחר, לרבות החובה לקבל אישור או היתר אחר הנדרשים לפי כל דין.

9. (א) לא יקיים אדם ולא ינהל, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, אירוע של נהיגה ספורטיבית בקטע דרך או בשטח אחר שאינו טעון רישיון לפי סעיף 8 (להלן – מסלול מירוץ ארעי), אלא ברישיון לפי סעיף זה ובהתאם לתנאיו.

(ב) הרשות המוסמכת לא תיתן רישיון לקיום אירוע נהיגה ספורטיבית במסלול מירוץ ארעי, לפי סעיף זה, אלא בהתקיים כל אלה:

⁵ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

⁶ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

⁷ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

⁸ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

(1) למבקש הרישיון זכות החזקה ושימוש במסלול המירוץ המאפשרת לו לקיים בו אירוע נהיגה ספורטיבית, ואם אינו בעל זכות כאמור – הוא קיבל אישור מהבעלים של המסלול להשתמש בו לצורך אירוע נהיגה ספורטיבית או מכל גורם אחר שאישורו נדרש לשם שימוש כאמור;

(2) מבקש הרישיון, ואם הוא תאגיד – גם בעל שליטה בו או נושא משרה בו, לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין זה ראוי לתת למבקש רישיון; בפסקה זו, "נושא משרה" ו"שליטה" – כהגדרתם בסעיף 8(ב)2);

(3) הרשות המוסמכת אישרה, לאחר התייעצות עם ההתאחדות המרכזת והמייצגת את תחום הנהיגה הספורטיבית הנוגע לענין, כי מתקיימים לגבי אירוע הנהיגה הספורטיבית כללי הנהיגה הספורטיבית החלים בענינו, ואם חלים לגבי האירוע כללי נהיגה ספורטיבית כאמור בסעיף 5(א)2) – הרשות המוסמכת אישרה, לאחר התייעצות עם מועדון הנהיגה הספורטיבית שהחליט על הכללים האמורים, כי מתקיימים לגבי האירוע כללים אלה;

(4) ניתן רישיון עסק לפי חוק רישוי עסקים לקיום אירוע הנהיגה הספורטיבית, ככל שנדרש רישיון עסק כאמור, ואם לא נדרש רישיון עסק כאמור – מתקיימים כל אלה:

(א) ניתן אישור מאת קצין משטרה, כי נעשו הסידורים המתאימים לשם שמירה על ביטחון הציבור במסלול המירוץ ובקרבתו ולשם הבטחת הסדר הציבורי בעת קיום אירוע הנהיגה הספורטיבית, וכי אין בקיום אירוע הנהיגה הספורטיבית כדי לפגוע באופן בלתי סביר בסדרי התעבורה באזור;

(ב) ניתן אישור מאת רשות כבאות, כהגדרתה בחוק שירותי הכבאות, התשי"ט-1959, כי במסלול המירוץ ובקרבתו הוצבו אמצעי כיבוי לפי דרישתה;

(5) ניתנו האישורים הנדרשים לפי חוק הבטיחות במקומות ציבוריים, התשכ"ג-1962⁹, ככל שנדרשים אישורים כאמור;

(6) התבקש רישיון לקיום אירוע נהיגה ספורטיבית באזור מגורים או בקרבת מוסד חינוך – הרשות המוסמכת שוכנעה כי אין בפגיעה בשגרת החיים או בקיום הלימודים כסדרם, לפי הענין, ככל שתיגרם פגיעה כאמור, משום פגיעה בלתי סבירה.

(ג) הרשות המוסמכת רשאית לקבוע תנאים נוספים למתן רישיון לקיום אירוע נהיגה ספורטיבית במסלול ארעי לפי סעיף זה וכן לקבוע בו תנאים, בין השאר, בענינים אלה:

(1) מיומנותו ויכולתו של המבקש לקיים אירוע נהיגה ספורטיבית, לרבות תנאים לענין יכולתו הכספית;

(2) קיומם של סידורים נאותים, הדרושים להנחת דעתה של הרשות המוסמכת, לשם קיום אירוע הנהיגה הספורטיבית וניהולו;

(3) סימון מסלול המירוץ וסימון המקומות שבהם יוגשו שירותים הקשורים בקיום אירוע הנהיגה הספורטיבית במסלול, לרבות מקומות לעריכת תיקונים בכלי תחרותי לאורך המסלול או בקרבתו;

⁹ ס"ח התשי"ט, עמ' 199.

¹⁰ ס"ח התשכ"ג, עמ' 2.

(4) נהיגה ספורטיבית במסלול המירוץ על ידי קטינים שטרם מלאו להם 17 שנים;

(5) כל תנאי אחר הנדרש לדעת הרשות המוסמכת לצורך ניהולו התקין של אירוע הנהיגה הספורטיבית או לשם שמירה על ביטחון הציבור או בטיחותו.

(ד) בקשה לרישיון לפי סעיף זה, תכלול, בין השאר, פרטים לענין סוג מסלול המירוץ הארעי, לרבות מיקומו, אורכו, ייעודו ואופן תיחמומו; לבקשה יצורפו מסמכים המעידים על קיום התנאים למתן הרישיון, לרבות מפה, הכל כפי שתורה הרשות המוסמכת.

(ה) רישיון לפי סעיף זה יכול שיינתן לקיום אירוע חד-פעמי של נהיגה ספורטיבית, או לקיומם של כמה אירועים של נהיגה ספורטיבית, זהים או דומים, באותו מסלול מירוץ ארעי; היה הרישיון לקיומם של כמה אירועים של נהיגה ספורטיבית באותו מסלול מירוץ ארעי – יצוינו ברישיון המועדים שבהם יתקיימו האירועים האמורים.

(ו) תוקפו של רישיון לפי סעיף זה יהיה לתקופה שקבע השר, ובלבד שלא תעלה על שנה אחת, ורשאי השר לקבוע תקופות שונות לסוגים שונים של אירועי נהיגה ספורטיבית או מסלולי מירוץ ארעיים.

(ז) אין ברישיון לפי סעיף זה כדי לפטור את בעל הרישיון מהחובות החלות עליו לפי הוראות כל דין אחר, לרבות החובה לקבל אישור או היתר אחר הנדרשים לפי כל דין.

10. לא יעסוק אדם בהוראה, בהדרכה או באימון, בתחום מתחומי הנהיגה הספורטיבית שקבע השר, אלא אם כן הוסמך להיות מדריך או מאמן לנהיגה ספורטיבית בתחום האמור, בהתאם להוראות שקבע השר.

עיסוק כמדריך או כמאמן בנהיגה ספורטיבית

11. (א) רישיון שניתן לפי הוראות חוק זה, אינו ניתן להעברה אלא בהסכמה מראש ובכתב מאת הרשות המוסמכת, ובהתאם לתנאים שתורה; ואולם רישיון לנהיגה ספורטיבית שניתן לפי הוראות סעיף 7, אינו ניתן כלל להעברה.

הגבלה על העברת רישיון

(ב) רישיון שהועבר שלא בהתאם להוראות סעיף זה, לא יהיה לו תוקף.

פרק ד': תנאים לנהיגה ספורטיבית

12. (א) כלי תחרותי, שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, וקודם למתן הרישיון כאמור לא נרשם כרכב ולא ניתן עליו רישיון רכב, לפי הוראות פקודת התעבורה, לא יירשם ולא יינתן עליו רישיון, לפי הוראות הפקודה האמורה.

שימוש מותר בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון

(ב) לא ינהג אדם בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון כלי תחרותי אלא בנהיגה ספורטיבית, ואין ברישיון הכלי התחרותי כדי להוות אישור לכל שימוש בו שלא לצורך נהיגה כאמור.

(1) על אף הוראות סעיף קטן (ב), כלי תחרותי מסוג שקבע שר התחבורה, שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, וקודם למתן הרישיון כאמור נרשם כרכב וניתן עליו רישיון רכב, לפי הוראות פקודת התעבורה, יותלה הרישיון שניתן לפי הוראות הפקודה כאמור, ושר התחבורה, בהתייעצות עם השר, רשאי לקבוע תנאים לביטול התליית הרישיון, ובלבד שרישיון הכלי התחרותי יבוטל או יותלה.

(2) שר התחבורה רשאי לקבוע סוגי כלים תחרותיים אשר משניתן עליהם רישיון כלי תחרותי, יבוטל רישיון הרכב שניתן עליהם לפי הוראות פקודת התעבורה, ולא יהיה ניתן עוד לחדשו.

(1) על אף הוראות סעיף זה, שר התחבורה רשאי, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים ועם השר, לקבוע הוראות בדבר נהיגה בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון כלי

תחרותי, שאינה נהיגה ספורטיבית, בקטע דרך או בשטח אחר שאינו מסלול מירוץ מאושר, וזאת לצורך הגעה למסלול המירוץ המאושר, עזיבתו או לצורך ענין אחר הקשור במישורין במירוץ, באופן ובתנאים שיקבע, ובלבד שהשתכנע שבנהיגה כאמור לא ייגרם כל סיכון לציבור.

(2) על נהיגה כאמור בפסקה (1) יחולו כל ההוראות החלות לפי חוק זה על נהיגה בקטע קישור, לרבות החיוב בפוליסת ביטוח לפי פקודת ביטוח רכב מנועי כאמור בסעיף 17 ותחולת הוראות חוק הפיצויים כאמור בסעיף 30(ג).

נהיגה ספורטיבית
במסלול מירוץ
מאושר

13. לא ינהג אדם בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית אלא במסלול מירוץ מאושר.

בדיקת כשירות
לנהיגה ספורטיבית
במסלול מירוץ
מאושר

14. (א) בעל רישיון לפי סעיפים 8 או 9, לא יתיר לאדם לנהוג נהיגה ספורטיבית במסלול המירוץ המאושר שלגביו ניתן הרישיון, אלא לאחר ששוכנע כי מתקיימים כל אלה:

(1) על הכלי התחרותי ניתן רישיון כלי תחרותי, אלא אם כן ניתן לגביו פטור מחובת רישיון, לפי הוראות סעיף 6(ב);

(2) המבקש לנהוג נהיגה ספורטיבית הוא בעל רישיון לנהיגה ספורטיבית, אלא אם כן הוא פטור מחובת רישיון לפי הוראות סעיף 7(ב);

(3) הוצאה פוליסת ביטוח לגבי השימוש בכלי התחרותי לפי הוראות סעיף 15, ואם הנהיגה הספורטיבית אמורה להיערך גם בקטע קישור, בכלי תחרותי שהוא רכב מנועי – הוצאה גם פוליסת ביטוח לפי פקודת ביטוח רכב מנועי;

(4) הכלי התחרותי עבר את הבדיקות הטכניות הנדרשות לפי כללי הנהיגה הספורטיבית, ונמצא כשיר לנהיגה ספורטיבית.

(ב) היה המבקש לנהוג נהיגה ספורטיבית, קטין שטרם מלאו לו 17 שנים, לא יתיר לו בעל רישיון כאמור בסעיף קטן (א) לנהוג נהיגה ספורטיבית, אלא אם כן התקיימו כל התנאים האלה:

(1) על פי תנאי הרישיון ניתן לקיים במסלול המירוץ המאושר נהיגה ספורטיבית על ידי קטינים;

(2) בעל הרישיון שוכנע, נוסף על כך שהתקיימו הוראות סעיף קטן (א), כי יש בידי הקטין הסכמה בכתב, מאת אחד מהוריו, לנהוג נהיגה ספורטיבית במסלול המירוץ המאושר.

(ג) אדם המבקש לנהוג נהיגה ספורטיבית במסלול מירוץ מאושר, ימציא לבעל רישיון כאמור בסעיף קטן (א), לפי דרישתו, את הרישיונות ופוליסות הביטוח האמורים באותו סעיף קטן, וכן אישורים המעידים על כך שהכלי התחרותי כשיר לנהיגה ספורטיבית, וכל מסמך אחר המעיד על קיום התנאים האמורים בסעיפים קטנים (א) ו-(ב).

15. (א) לא ישתמש אדם, ולא יגרום ולא יניח שאדם אחר ישתמש, בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, אלא אם כן יש על שימושו שלו או של האדם האחר באותו כלי תחרותי, פוליסת ביטוח בת-תוקף שהוציא מבטח, לפי הוראות שיקבע השר, בהתייעצות עם המפקח על הביטוח, המבטחת את בעל הכלי התחרותי ואת הנוהג בו כמפורט להלן:

(1) מפני חבות בשל חילוף, פינוי, טיפול רפואי, עזרה, שירותי סיעוד ושירותי שיקום שיינתנו לנהוג בכלי התחרותי, בשל נזק גוף שנגרם לו עקב נהיגה ספורטיבית שנערכה לפי הוראות חוק זה;

(2) מפני חבות בשל נזק גוף שנגרם לאדם על ידי כלי תחרותי עקב נהיגה ספורטיבית, למעט לנוהג בכלי התחרותי.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השר, בהתייעצות עם המפקח על הביטוח, לקבוע סוגים של כלים תחרותיים, תחומים של נהיגה ספורטיבית וסוגים של מסלולי מירוץ מאושרים, שלגביהם תחול חובת הביטוח לפי סעיף זה על בעל הרישיון לפי סעיפים 8 או 9, לפי הענין.

(ג) בסעיף זה, "מבטח" – כמשמעותו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981.

לבוש וציוד
מגן בעת נהיגה
ספורטיבית

16. לא ינהג אדם נהיגה ספורטיבית אלא אם כן הוא לבוש בלבוש מגן ומציוד בציוד מגן, כפי שקבע השר, ורשאי השר לקבוע הוראות שונות לתחומים שונים של נהיגה ספורטיבית, ולסוגים שונים של כלים תחרותיים או מסלולי מירוץ מאושרים; תקנות כאמור ייקבעו בהתאמה לכללי הנהיגה הספורטיבית, ורשאי השר להוסיף על הכללים האמורים.

חובת החזקת
תעודות והצגתן

17. לא ינהג אדם בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית, אלא אם כן נמצאים אתו רישיון הכלי התחרותי, הרישיון לנהיגה ספורטיבית וכן פוליסת הביטוח הנדרשת לפי הוראות סעיף 15, ואם הנהיגה הספורטיבית היא בקטע קישור, בכלי תחרותי שהוא רכב מנועי – גם פוליסת ביטוח לפי פקודת ביטוח רכב מנועי.

עריכת שינויים
בכלי תחרותי

18. לא יעשה אדם שינוי בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, אלא על פי תנאי הרישיון ולפי ההוראות שקבע השר, בהתחשב בכללי הנהיגה הספורטיבית, ככל שקבע הוראות כאמור, ולא ינהג אדם בכלי תחרותי שנעשה בו שינוי בניגוד להוראות סעיף זה.

איסור נהיגה
בעת שכרות

19. (א) לא ינהג אדם בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית בהיותו שיכור; בסעיף זה, "שיכור" – כהגדרתו בסעיף 64 לפקודת התעבורה.

(ב) על בדיקת שכרות, דין וחשבון על בדיקת שכרות וסירוב לבדיקת שכרות לענין אדם הנוהג בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית, יחולו הוראות סעיפים 64 עד 74 לפקודת התעבורה, בשינויים המחוייבים.

פרק ה' : אמצעי אכיפה ועונשין

20. (א) הרשות המוסמכת רשאית לבטל רישיון שנתנה לפי הוראות חוק זה או להתלותו, לאחר שנתנה לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו, בהתקיים אחד מאלה:

ביטול או התליית
רישיון

(1) הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב או שגוי;

(2) חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן הרישיון;

(3) הופר תנאי מתנאי הרישיון או הוראה מהוראות לפי חוק זה.

(ב) בוטל רישיון לפי הוראות סעיף זה, יחזירו, מי שהיה בעליו, לרשות המוסמכת.

21. (א) הרשות המוסמכת רשאית לצוות על הפסקת הפעלתו של מסלול מירוץ, על הפסקת קיומו של אירוע נהיגה ספורטיבית, או על הפסקת הוראה, אימון או הדרכה, הכל לפי הענין, בדרך של סגירת מקום או בכל דרך אחרת הנראית לה מתאימה בנסיבות הענין כדי להביא לידי הפסקה של ממש של הפעילות האמורה (בסעיף זה – צו הפסקה מינהלי), אם נוכחה כי התקיים אחד מאלה:

צו הפסקה מינהלי

(1) מסלול מירוץ קבוע מופעל בלא רישיון לפי סעיף 8 או בניגוד לתנאיו;

(2) אירוע נהיגה ספורטיבית מתקיים בלא רישיון לפי סעיף 9 או בניגוד לתנאיו;

(3) אדם עוסק בהוראה, באימון או בהדרכה של נהיגה ספורטיבית בניגוד להוראות לפי חוק זה;

(4) יש יסוד סביר להניח כי קיימת הסתברות גבוהה לפגיעה מיידית בשלום הציבור, בביטחוננו או בביטחוננו, במקום שבו מתקיים אירוע נהיגה ספורטיבית.

(ב) צו הפסקה מינהלי יינתן לאחר שהרשות המוסמכת נתנה לנוגע בדבר הזדמנות להשמיע את טענותיו לפניו, ככל שהדבר ניתן, ובדרך המתאימה בנסיבות הענין.

(ג) (1) הוצא צו הפסקה מינהלי לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הרואה את עצמו נפגע מצו כאמור להגיש בקשה לביטולו לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה שבשלה ניתן, ואם לא ניתן בשל עבירה, לבית המשפט לענינים מינהליים.

(2) הגשת בקשה לביטול צו, לפי הוראות פסקה (1), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(3) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

(ד) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכויות אחרות לפי הוראות כל דין לרבות הסמכות ליתן צו הפסקה מינהלי לפי דין אחר.

22. (א) הרשות המוסמכת תמנה מפקחים לענין חוק זה, מבין עובדי משרד החינוך מפקחים התרבות והספורט.

(ב) לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח, לאחר שהודעה –

(1) להיכנס לכל מקום שהוא מסלול מירוץ מאושר, או למקום אחר שלדעת המפקח מתקיימת בו נהיגה ספורטיבית, לצורך בדיקת קיום ההוראות לפי חוק זה, לרבות קיום תנאי רישיון שניתן לפיו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להציג לפניו רישיון הנדרש לפי הוראות חוק זה וכל מסמך אחר הקשור לקיום ההוראות לפי חוק זה.

(ג) היה למפקח יסוד סביר להניח כי אדם נוהג נהיגה ספורטיבית באופן המסכן את הציבור, או כי הוא עומד לעשות כן, רשאי הוא לתת לאותו אדם הוראה להפסיק את הנהיגה הספורטיבית או להימנע מנהיגה כאמור.

(ד) נוכח מפקח כי אדם נוהג ברכב שאינו כלי תחרוטי, במסלול מירוץ מאושר, בניגוד להוראות סעיף 28, או היה לו יסוד סביר להניח כי אדם עומד לעשות כן, רשאי הוא לתת לאותו אדם הוראה להפסיק את הנהיגה ברכב או להימנע מנהיגה כאמור.

(ה) סירב אדם למלא אחר הוראות מפקח שניתנו לפי הוראות סעיף זה, רשאי המפקח לעכבו עד לבואו של שוטר, ויחולו לענין זה הוראות סעיפים 72 עד 74 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996¹¹, בשינויים המחוייבים.

23. (א) אלה דינם מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין, עונשין התשל"ז-1977¹² (להלן – חוק העונשין):

(1) המפעיל, המנהל או המקיים, מסלול מירוץ קבוע, בלא רישיון או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 8;

¹¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

¹² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(2) המקיים או המנהל אירוע נהיגה ספורטיבית במסלול מירוץ ארעי, בלא רישיון או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 9.

(ב) אלה דינם מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין:

(1) הנוהג או המרשה לאחר לנהוג בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית, בלי שיש על הכלי התחרותי רישיון תקף או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד להוראות לפי סעיף 6;

(2) הנוהג בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית, בלא רישיון תקף לנהיגה ספורטיבית או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 7(א) ו-7(ב);

(3) בעל כלי תחרותי או מי שהשליטה על הכלי התחרותי בידו, המרשה לנהוג בכלי התחרותי למי שאינו רשאי לפי הוראות סעיף 7(א) ו-7(ב) לנהוג בו, בניגוד להוראות סעיף 7(ג); הרשה לנהוג כאמור לקטין שטרם מלאו לו 17 שנים, דינו – מאסר שלוש שנים;

(4) הנוהג בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, שלא בנהיגה ספורטיבית, בניגוד להוראות סעיף 12(ב);

(5) הנוהג בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית שלא במסלול מירוץ מאושר, בניגוד להוראות סעיף 13;

(6) בעל רישיון לפי סעיפים 8 או 9 המתיר לאדם לנהוג נהיגה ספורטיבית בלי שהתקיימו התנאים המנויים בסעיף 14(א); התיר לקטין שטרם מלאו לו 17 שנים לנהוג כאמור, דינו – מאסר שלוש שנים; נעברה העבירה ברשלנות, דינו – מאסר שישה חודשים;

(7) בעל רישיון לפי סעיפים 8 או 9 המתיר לקטין שטרם מלאו לו 17 שנים, לנהוג נהיגה ספורטיבית בלי שהתקיימו התנאים המנויים בסעיף 14(ב);

(8) העושה שינוי בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, בניגוד להוראות סעיף 18, או הנוהג בכלי תחרותי שנעשה בו שינוי כאמור, בניגוד להוראות אותו סעיף;

(9) הנוהג בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית, בהיותו שיכור, בניגוד להוראות סעיף 19;

(10) הנוהג ברכב שאינו כלי תחרותי, במסלול מירוץ מאושר, למעט בקטע קישור, בעת שמתקיימת בו נהיגה ספורטיבית, בניגוד להוראות סעיף 28.

(ג) המשתמש או הגורם או המניח לאחר להשתמש בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, בלי שיש על שימושו שלו או של האדם האחר באותו כלי תחרותי פוליסת ביטוח בתוקף, בניגוד להוראות סעיף 15, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

(ד) הנוהג נהיגה ספורטיבית בלא לבוש או ציוד מגן, בניגוד להוראות סעיף 16, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין.

(ה) אלה דינם קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין:

(1) העוסק בהוראה, בהדרכה או באימון בתחום מתחומי הנהיגה הספורטיבית שקבע השר לפי הוראות סעיף 10, בלי שהוסמך לכך לפי הוראות הסעיף האמור;

(2) הנוהג בכלי תחרותי נהיגה ספורטיבית בלי שנמצאים אתו הרישיונות ופוליסת הביטוח, כאמור בסעיף 17.

24. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות ככל שניתן למניעת עבירות לפי סעיפים אחריות נושא משרה בתאגיד קטנים (א), (ב)1, (2), (3), (6), (7), (8) או (ג), שבסעיף 23, על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים קטנים (א), (ב)1, (2), (3), (6), (7), (8) או (ג) שבסעיף 23, על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה ככל שניתן כדי למלא את חובתו.

25. הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 23, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש אחר, לצוות על שלילת רישיון שניתן לו לפי חוק זה, או לפסול אותו מלקבל או מלהחזיק ברישיון כאמור, לתקופה שיקבע בית המשפט. סמכות בית המשפט לשלול רישיון

פרק ו': שונות

26. (א) השר ימנה ועדה מייעצת, שתפקידה הם כמפורט בחוק זה, ואלה חבריה: הוועדה המייעצת

(1) עובד משרד החינוך התרבות והספורט, והוא יהיה היושב ראש;

(2) עובד משרד התחבורה, לפי המלצת שר התחבורה, והוא ישמש כממלא מקום יושב ראש הוועדה;

(3) עובד משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, לפי המלצת שר התעשייה המסחר והתעסוקה;

(4) עובד המשרד לביטחון הפנים או נציג משטרת ישראל, לפי המלצת השר לביטחון הפנים;

(5) מי שהיה, בעבר, פעיל בתחום מתחומי הנהיגה הספורטיבית והוא בעל ניסיון וידע בתחום האמור;

(6) נציג כל אחת מן ההתאחדויות שהוכרו לפי סעיף 4;

(7) נציג מכון התקנים הישראלי.

(ב) חברי הוועדה המייעצת שהם עובדי משרד ממשלתי או נציגי גופים, כאמור בסעיף קטן (א), יהיו בעלי מומחיות בתחום שעליו מופקד אותו משרד ממשלתי או גוף.

(ג) (1) לא יכהן כחבר בוועדה המייעצת מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד ענינים, בין תפקידו כחבר הוועדה המייעצת לבין ענין אישי שלו או של קרובו או תפקיד אחר שלו.

(2) חבר הוועדה המייעצת יימנע מהשתתפות בדיון ומהצבעה בישיבות המועצה אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד ענינים בין כהונתו לבין ענין אישי שלו או של קרובו, או בין כהונתו לבין תפקיד אחר שלו.

27. (א) בעת נהיגה ספורטיבית המתקיימת לפי הוראות חוק זה, לא יחולו על הכלי התחרותי ועל הנוהג בו הוראות פקודת התעבורה והתקנות לפיה, ואולם בעת נהיגה בקטע ישר יחולו ההוראות האמורות למעט ההוראות שענינן רישיון רכב לפי אותה פקודה. תחולת כללי התעבורה

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שר התחבורה רשאי, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים ועם השר, לפטור, באופן ובתנאים שיקבע, את הכלי התחרותי או את הנוהג בו, בעת

נהיגה ספורטיבית בקטע קישור, מהוראות מסוימות של פקודת התעבורה או של התקנות לפיה.

נהיגה ברכב שאינו כלי תחרוטי במסלול מירון מאושר

28. לא ינהג אדם ברכב שאינו כלי תחרותי, במסלול מירון מאושר, למעט בקטע קישור, בעת שמתקיימת בו נהיגה ספורטיבית, אלא אם כן הדבר דרוש לצורך ניהולו התקין של מסלול המירון המאושר או של אירוע הנהיגה הספורטיבית המתקיים בו, או לשם שמירה על ביטחון הציבור או בטיחותו, ובאישור בעל הרישיון לפי סעיף 8 או 9, לפי הענין.

יבוא כלי תחרותי

29. (א) כלי תחרותי שאינו טעון רישום ורישיון רכב לפי פקודת התעבורה וכן חלקי חילוף של כלי כאמור, מותרים ביבוא, בכפוף להוראות שיקבע שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתייעצות עם השר ושר התחבורה, ולאחר שניתן לכך אישור בכתב מאת הרשות המוסמכת.

(ב) לא יבא תייר כלי תחרותי וחלקי חילוף לפי הוראות סעיף קטן (א), לצורך השתתפות באירוע נהיגה ספורטיבית מסוים, אלא אם כן הכלי התחרותי וחלקי החילוף יוצאו מישראל בתוך ארבעה חודשים מיום שחרורם מפיקוח המכס, ולאחר המצאת ערבות מתאימה, להנחת דעתו של המנהל, להבטחת הוצאתם מישראל כאמור; המנהל, בהתייעצות עם הרשות המוסמכת, רשאי להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן זה או לפטור תייר מהוראותיו, בתנאים שיקבע.

(ג) הרשות המוסמכת לא תאשר יבוא של כלי תחרותי ושל חלקי חילוף לפי הוראות סעיף זה, אלא אם כן התקיימו התנאים שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (א) וכן התנאים האמורים בסעיף 6(ג), ובהתאם להנחיות הוועדה המייעצת, שאליה יצורף לענין זה נציג המנהל.

(ד) בסעיף זה –

”המנהל” – כהגדרתו בפקודת המכס¹³;

”תייר” – יחיד השוהה בישראל על פי אשרה ורישיון לישיבת מעבר או לישיבת ביקור, לפי סעיף 2(א)1 או (2) לחוק הכניסה לישראל, התשי”ב–1952¹⁴, או מי שהוראות החוק האמור אינן חלות לגביו מכוח סעיף 17 לאותו חוק, למעט מי ששוהה בישראל על פי אשרה לישיבת ביקור כדי לעבוד זמנית בשכר בישראל.

אחריות בניזיקין

30. (א) בתובענה בשל נזק גוף שנגרם על ידי כלי תחרותי שיש עליו רישיון כלי תחרותי, עקב נהיגה ספורטיבית שנערכה לפי הוראות חוק זה, על הנתבע הראיה שלא היתה התרשלות מצדו.

(ב) לנוהג בכלי תחרותי לא תהיה עילת תביעה לפי פקודת הניזיקין [נוסח חדש]¹⁵, כלפי נוהג אחר בכלי תחרותי, בשל נזק שנגרם לו עקב נהיגה ספורטיבית, אלא אם כן הנוק האמור נגרם לו על ידי הנוהג האחר, במתכוון.

(ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לענין נזק גוף שנגרם עקב נהיגה ספורטיבית בקטע קישור יחולו הוראות חוק הפיצויים.

31. (א) התקציב השנתי של הרשות המוסמכת למימון פעולותיה והוצאותיה לפי הוראות חוק זה, ייקבע במסגרת ההקצאה לתחום הפעולה – ספורט, בסעיף תקציב משרד החינוך התרבות והספורט, בחוק התקציב השנתי.

תקציב הרשות המוסמכת

¹³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

¹⁴ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

¹⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 226.

“חוק התקציב השנתי” – כמשמעותו בחוק יסודות התקציב, התשמ”ה-1985;¹⁶

“תחום פעולה” ו”סעיף תקציב” – כהגדרתם בחוק התקציב השנתי.

32. השר רשאי, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע אגרה אגרות בעד הגשת בקשה לרישיון לפי חוק זה או לחידושו, וכן בעד הסמכה להיות מדריך או מאמן לנהיגה ספורטיבית לפי הוראות סעיף 10.

33. (א) השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע ביצוע ותקנות לביצועו, ובכלל זה בענינים אלה:

(1) תנאים למתן רישיון לפי חוק זה ולחידושו, לרבות כיסוי ביטוחי שיידרש מהמבקש רישיון לפי סעיפים 8 ו-9, וכן תנאים שיראו אותם ככלולים ברישיון לפי חוק זה;

(2) הדרכים להגשת בקשה לרישיון לפי חוק זה והפרטים שייכללו בבקשה כאמור;

(3) הפרטים שייכללו ברישיון לפי חוק זה, דרכי חידושו, העברתו והחזקתו;

(4) חובותיה וסמכויותיה של התאחדות בכל הנוגע למתן שירותים לבעלי רישיון לפי חוק זה, והסכומים המרביים שרשאית התאחדות לגבות בעבור שירותים אלה;

(5) כללי בטיחות בנהיגה ספורטיבית ובאירועי נהיגה ספורטיבית.

(ב) שר התחבורה, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים ועם השר, רשאי לקבוע תנאים לאישור קטע קישור לנהיגה ספורטיבית ותנאים לנהיגה ספורטיבית בו.

(ג) בתקנות לפי סעיף זה, רשאים השר ושר התחבורה, לפי הענין, לקבוע הוראות שונות לסוגים שונים של רישיונות או נהגים, לתחומים שונים של נהיגה ספורטיבית או לסוגים שונים של מסלולי מירון מאושרים.

(ד) (1) תקנות לפי חוק זה, למעט תקנות לפי סעיף 32, יותקנו באישור ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת.

(2) תקנות לפי סעיף קטן (א)(1) לענין תנאים לרישיון כלי תחרותי יותקנו בהתייעצות עם הוועדה המייעצת, ולענין כיסוי ביטוחי – בהתייעצות עם המפקח על הביטוח.

34. בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל”ה-1975,¹⁷ לפני סעיף 16, אחרי הכותרת “פרק ד’: הוראות שונות”, יבוא:

תיקון חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים – מס’ 19

“סיג לתחולה על כלי תחרותי 15ב. הוראות חוק זה לא יחולו לגבי שימוש בכלי תחרותי, שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, למעט שימוש בכלי כאמור בעת נהיגה ספורטיבית בקטע קישור או בעת נהיגה שאינה נהיגה ספורטיבית, שהותרה לפי סעיף 12(ד) לחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס”ו-2005;¹⁸ לענין זה, “כלי תחרותי”, “נהיגה ספורטיבית”, “רישיון כלי תחרותי” ו”קטע קישור” – כמשמעותם בחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס”ו-2005.”

¹⁶ ס”ח התשמ”ה, עמ’ 60.

¹⁷ ס”ח התשל”ה, עמ’ 234; התשס”ד, עמ’ 142.

¹⁸ ס”ח התשס”ו, עמ’ 110.

35. בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970¹⁹ –
(1) בפרק ז', במקום הכותרת יבוא "פרק ז': הוראות שונות";
(2) אחרי סעיף 51 יבוא:

51א. הוראות פקודה זו לא יחולו לגבי שימוש בכלי תחרותי שניתן
עליו רישיון כלי תחרותי, למעט שימוש בכלי כאמור בעת נהיגה
ספורטיבית בקטע קישור או בעת נהיגה שאינה נהיגה ספורטיבית,
שהותרה לפי סעיף 12(ד) לחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-2005;
לענין זה, "כלי תחרותי", "נהיגה ספורטיבית", "רישיון כלי תחרותי"
ו"קטע קישור" – כמשמעותם בחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-
2005.

36. בחוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000²⁰, בתוספת הראשונה, אחרי
פרט 29, יבוא:
"30. ספורט – החלטה של הרשות המוסמכת לפי חוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-
2005, וכן החלטה של שר החינוך התרבות והספורט לפי הוראות סעיף 4(א) לחוק
האמור."

37. בפקודת התעבורה [נוסח חדש]²¹, בסעיף 25(א), אחרי פסקה (7) יבוא:
"8) עבירה לפי סעיף 23(ב)5 לחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-2005."
38. תחילתו של חוק זה בתום תשעה חודשים מיום פרסומו, ואולם רשאי השר, באישור
ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת לדחות, בצו, את המועד האמור בתקופה שלא
תעלה על שישה חודשים.

תוספת

(סעיף 7(ה) ו(ו))

מבקש רישיון לנהיגה ספורטיבית שאינו בעל רישיון נהיגה לפי פקודת התעבורה

1. מבקש שמלאו לו 17 שנים, ועל פי גילו הוא רשאי לקבל רישיון נהיגה לפי פקודת התעבורה
כאמור בסעיף 7(ד)1 – ובלבד שהרישיון לנהיגה ספורטיבית הוא בכלי תחרותי שהספקו
אינו עולה על 30 כוח סוס;
2. מבקש שמלאו לו 8 שנים לפחות וטרם מלאו לו 17 שנים, ובלבד –
(1) שרישיון למבקש שטרם מלאו לו 12 שנים, יהיה לנהיגה ספורטיבית בכלי תחרותי
שהספקו אינו עולה על 8 כוח סוס;
- (2) שרישיון למבקש שמלאו לו 12 שנים וטרם מלאו לו 17 שנים, יהיה לנהיגה
ספורטיבית בכלי תחרותי שהספקו אינו עולה על 30 כוח סוס.

לימור לבנת
שרת החינוך התרבות והספורט

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

¹⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320; ס"ח התשס"ג, עמ' 546.

²⁰ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשס"ו, עמ' 15.

²¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 153; ס"ח התשס"ו, עמ' 108.